

Даниял кітабы - Жетпіс бесінші нөмір

Пайғамбарлық параллельдер: Ишаяның хабарынан қазіргі заманғы аяндарға дейін

Jeff Pippenger

2024-02-08

Ишая Иерусалимнің зұлым басшысына алпыс бес жыл арқылы бейнеленген хабарды (жетінші тарау, сегізінші аят) жеткізгенде, мұны б.з.д. 742 жылы «кір жуушының егістігінің» жанында және «жоғарғы тоған су құбырының шетінде» істейді. Б.з.д. 742 жыл 1863 жылды бейнелейді, өйткені Иса әрдайым ақырды бастау арқылы көрсетеді. Өз кезегінде, 1863 жылғы бүлік Америка Құрама Штаттарындағы жексенбілік заңды бейнелейді, өйткені Иса әрдайым бір нәрсенің ақырын сол нәрсенің басталуы арқылы көрсетеді. 1863 жыл заңды түрде тіркелген Лаодикеялық Адвентистік шіркеудің басталуы болды, ал сол шіркеу жексенбілік заңның «ұлы жер сілкінісінде» қаңырап бос қалады. Мемлекет заң жүзінде басқаратын (Шіркеудің Мемлекетті басқаруының керісінше емес) бір корпорация дәл сол үкімет жетінші күні құлшылық етуге заң жүзінде тыйым салып тұрған уақытта жетінші күндік сенбілікті қалайша ұстап тұра алар еді?

Мәсіх Өз қызметінің басында да, соңында да ғибадатхананы тазартты. Ғибадатхананы алғаш тазартқанда, Мәсіх басшылардың «Әкесінің үйін» қарақшылар ордасына айналдырғанын көрсетті, ал ғибадатхананы соңғы рет тазартқанда, «олардың үйі» өздеріне қаңырап бос қалдырылғанын мәлімдеді. Көне Исраил қазіргі Исраилдің көрінісі болып табылады. Ол Адвентизмнің бастауында Миллерит ғибадатханасын тұрғызды да тазартты, бірақ ақырғы тазарту кезінде, яғни жүз қырық төрт мыңды тазарту барысында, Лаодикеялық Адвентизм Оның аузынан түкіріліп тасталады, сөйтіп «олардың үйі» содан кейін қаңырап бос қалдырылады.

Ишая пайғамбар Ахаз патшаға қарсы шыққанда, ағартушының алқабында тұр. Ағартушының алқабы Өз ғибадатханасына кенеттен келіп, Леви ұлдарын «ағартушының сабынымен» тазартатын Келісімнің Хабаршысы жүзеге асыратын тазаруды білдіреді. Бұл тазару Адвентизмнің басында жүзеге асырылды, әрі ақырында қайтадан жүзеге асырылады.

Міне, Мен Өзімнің хабаршымды жіберемін, ол Менің алдымда жол дайындайды; сонда сендер іздейтін Ие, сондай-ақ сендер сүйсінетін келісімнің Хабаршысы, кенеттен Өзінің ғибадатханасына келеді. Міне, Ол келеді, — дейді Әскерлер Иесі. Бірақ Оның келетін күніне кім төтеп бере алады? Ол көрінгенде кім тұра алады? Өйткені Ол қорытушының отындай, ағартушының сілтісіндей. Ол күмісті қорытушы әрі тазартушы сияқты отырып, Леви ұлдарын тазартады, оларды алтын мен күмістей арылтады, сонда олар Жаратқан Иеге әділдікпен тарту алып келеді. Сонда Яһуда мен Иерусалимнің тартуы Жаратқан Иеге ежелгі күндердегідей, бұрынғы жылдардағыдай жағымды болады. Малахи 3:1–4.

Ишая Ахазбен ұлының белгісі арқылы кездеседі; оның есімі соңғы күндерде «қалдық қайтып оралады» дегенді бейнелейді. Қалдық — «қайтып оралатындар». Ишая зұлым патша Ахазбен ғибадатхананы тазарту тарихы кезінде кездеседі; бұл тарих Миллериттер тарихында 1844 жылы басталып, 1863 жылы мойынсұнбаушылықтың салдарынан аяқталуға жеткізілді. Соңғы күндерде тазарту — жүз қырық төрт мыңды мөрлеу тарихы. Егер Миллериттер 1844 жылдан кейінгі Құдайдың ашылған қамқорлығына ергенде, олар істі аяқтаған болар еді.

«Егер адвентистер 1844 жылғы ұлы түңілуден кейін өз сенімдерін берік ұстап, Құдайдың ашылып келе жатқан қамқоршылық жолын бірлікте ілгері жалғастырып, үшінші періштенің хабарын қабылдап, оны Киелі Рухтың күшімен дүниеге жариялаған болса, олар Құдайдың құтқаруын көрер еді, Жаратқан Ие олардың күш-жігерімен құдіретті түрде әрекет етер еді, іс аяқталған болар еді, әрі Мәсіх осы уақытқа дейін-ақ Өз халқын сыйына қабылдап алу үшін келер еді. Бірақ түңілуден кейінгі күмән мен белгісіздік кезеңінде адвент сенушілерінің көбі сенімдерінен тайқып кетті.... Осылайша іс бөгелді, ал дүние қараңғылықта қалды. Егер бүкіл адвентистік қауым Құдайдың өсиеттері мен Исаның сенімі төңірегінде біріккен болса, біздің тарихымыз қаншалықты өзгеше болар еді!» *Evangelism*, 695.

«Құдайдың ашылып келе жатқан тағдырлы қамқоршылығына бірлікте ілесе алмауы» оларды 1856 жылға қарай Лаодикиялық күйге түсірді, ал содан кейінгі 1863 жылғы бүлік ежелгі Израилдің оныншы әрі соңғы сынақтан өте алмай, содан соң алдағы қырық жыл бойы шөл далада өлуге үкім етілгенінде бейнеленген шөлдегі кезбеліктің басталуын белгіледі.

Ишаяның ұлы соңғы күндердегі ғибадатхананың ақырғы тазаруында «қалдық қайта оралады» деген уәдені білдіреді. Олардың «қайта оралуын» Еремия бейнелейді; оған егер ол «қайта оралса», Құдайдың күзетшісі болатыны уәде етілген еді. Жүз қырық төрт мың — торығудан қайта оралғандар.

Жүз қырық төрт мыңға жататындар түңілу тәжірибесінен өтіп, өз Иселерін күтті. Миллерлік тарихта олар данагөй қыздар арқылы бейнеленген, әрі басталу және аяқталу тарихтарының екеуінде де Түн ортасындағы айқай уақыты кезінде Киелі Рухтың төгілуі барысында екі таяқша бір халыққа біріктіріледі.

Зұлым патша Ахаз Яһуданың сол басшылығын бейнелейді: олар хабарды естіген болады, бірақ Ишая ұсынған хабарды қабылдамай тастайды, сол арқылы «сүрініп, құлап, күйреп, торға түсіп, ұсталып қалады». Олар — «бал ашатын рухтары барларға, сыбырлап, күбірлейтін сәуегейлерге жүгінетіндер»; бұл олардың 2 Салониқалықтарда айтылған күшті адасуды қабылдау арқылы рухшылдыққа беріліп кету тәжірибесін бейнелейді. Ахаздың б.з.д. 742 жылы Ишаяның хабарын қабылдамай тастауы, Миллердің хабары қабылданбаған 1863 жылмен сәйкес келеді. Ишая Миллердің бейнесі болып табылады, ал Ишаяның да, Миллердің де хабары Ишая кітабының жетінші тарауының сегізінші аятында тірек нүктесін табатын «жеті уақытқа» негізделген. Миллердің ұлы (Ишаяның ұлы) ақырғы күндерде келетін Илияс қозғалысын бейнелейді.

Ахазға оның теріске шығарғаны үшін айтылған үкімге солтүстік патшасы тарапынан жауланатыны туралы алдын ала айтылған хабар да кірді; соңғы күндерде ол — папалық үстемдік ететін Қазіргі Римнің үштік одағы.

Жаратқан Ие маған тағы да былай деп сөйледі: «Бұл халық ақырын ағатын Шилоах суларына теріс қарап, Резин мен Ремалияның ұлына қуанып жүргендіктен, енді, міне, Жаратқан Ие олардың үстіне өзеннің қуатты да мол суларын, яғни Ассур патшасын және оның бүкіл салтанатын жібереді; ол өзеннің барлық арналарынан асып, барлық жағаларынан төгіледі. Ол Яхуда арқылы өтіп, тасып, жайылып, мойынға дейін жетеді; қанаттарының жайылуы, уа, Иммануил, сенің жеріңнің енін түгел қамтиды». Ишая 8:5–8.

Ишая пайғамбар зұлым патша Ахазбен жоғарғы тоғанның су ағарының шетінде кездесті; әрі Мәсіхтің дәуіріндегі Силоам тоғаны сол жоғарғы тоғанның өзі болды ма деген мәселеде киелі кітап тарихшылары мен археологтар арасында күмән бар болғанымен, Ишаяның пайғамбарлығының мәнмәтіні барлық күдікті сейілтеді, өйткені Ишая солтүстік патшасының Ахазға қарсы келуге тиіс екенін, себебі оның баяу ағатын Шилоах суларын қабылдамай тастағанын айқындайды. «Шилоах» — Жаңа Өсиеттегі «Силоамның» Ескі Өсиеттегі атауы.

Иса соқыр адамды Силоам тоғанында сауықтырды, ал зұлым патша Ахаз 1863 жылы да, сондай-ақ жуықтап келе жатқан жексенбілік заң кезінде де сауықтырылудан бас тартатын соқыр Лаодикеялық басшылықты бейнелейді. «Шилоах» та, «Силоам» да «жіберілген» дегенді білдіреді, әрі Әкеден Ұлға хабар жіберілді, содан кейін Ол оны Габриел мен қасиетті періштелерге Ишаяға жеткізсін деп тапсырды; ал Ишая көктен «жіберілген» сол хабарды соқыр Лаодикеялық жетекшіге алып келді.

Ишая хабарды жеткізген жоғарғы тоғаннан шығатын арна Құдай халқыңа Киелі Рухтың жаңбыры жеткізілетін орынды білдіреді; бұл сондай-ақ Зәкәрия көрінісіндегі алтын түтіктермен немесе Жақыптың түсіндегі баспалдақпен де бейнеленген.

«Құдайдың біз үшін дайындағаны Зәкәрия кітабының 3 және 4-тарауларында, сондай-ақ 4:12–14-те бейнеленген: “Сонда мен тағы да тіл қатып, оған былай дедім: Мына екі алтын түтік арқылы өздерінен алтын май ағызатын осы екі зәйтүн бұтағы не? Ол маған жауап беріп: Бұлардың не екенін білмейсің бе? — деді. Мен: Жоқ, Ием, — дедім. Сонда ол: Бұлар — бүкіл жердің Иесінің алдында тұрған екі майланған жан, — деді.”»

«Жаратқан Ие игілік-құралдарға аса бай. Онда ешқандай мүмкіндік тапшылығы жоқ. Бізді айнала қара түнек көлеңкелерінің қоюлануы — біздің сеніміміздің әлсіздігінен, жерлікке бой алдырушылығымыздан, арзан сөздерімізден, әңгімемізде көрінетін имансыздығымыздан. Мәсіх сөзімен де, мінезімен де мүлде сүйкімді Біреу әрі он мыңның ішіндегі Ең Таңдаулы ретінде ашылмайды. Жан өз-өзін бос әурешілікке көтеруге разы болғанда, Жаратқан Иенің Рухы ол үшін аз ғана іс атқара алады. Біздің таяз көретін көзқарасымыз көлеңкені көреді, бірақ ар жағындағы ұлылықты көре алмайды. Періштелер төрт желді ұстап тұр; олар ашумен долданған, босап шығып, бүкіл жер жүзінің бетін шарпып өтуге ұмтылған, өз жолында қирау мен өлім алып жүретін ат

ретінде бейнеленген.»

«Мәңгілік дүниенің тап іргесінде біз ұйықтап жатпақпыз ба? Біз енжар, суық әрі өлі болмақпыз ба? О, шіркеулерімізде Құдайдың Өз халқына үрлеген Рухы мен тынысы болып, олар аяқтарына тік тұрып, тірі болса ғой. Біз жолдың тар, ал қақпаның қысаң екенін көруіміз керек. Бірақ біз сол қысаң қақпадан өткенде, оның кеңдігі шексіз болады.» Manuscript Releases, 20-том, 216, 217.

«Алтын май» — жоғарғы тоғаннан Киелі кітап пен Пайғамбарлық Рухының екі куәгері болып табылатын, не Ескі және Жаңа Өсиет, не заң мен пайғамбарлар, не Мұса мен Илияс болып табылатын екі алтын түтік — арна арқылы төмен түсетін Құдай Рухының хабарлары.

«Бүкіл жердің Иесінің жанында тұрған майланғандар бір кезде қорғаушы керуб ретінде Шайтанға берілген орынға ие. Өзінің тағының айналасындағы қасиетті болмыстар арқылы Жаратқан Ие жер тұрғындарымен үздіксіз байланыс жасап тұрады. Алтын май Құдай сенушілердің шамдары жыпылықтап сөніп қалмасын деп, оларды қамтамасыз етіп тұратын рақымды бейнелейді. Егер осы қасиетті май көктен Құдай Рухының хабарлары арқылы құйылып тұрмаса, зұлымдық күштері адамдарды толық билеп алар еді.»

«Құдай бізге жіберетін хабарларын қабылдамайтын болсақ, Оны қорлаймыз. Осылайша біз жанымызға құйылып, қараңғылықтағыларға жеткізілуі тиіс болған алтын майдан бас тартамыз. “Міне, Күйеу жігіт келеді; Оны қарсы алуға шығындар”,— деген шақыру келген кезде, киелі майды қабылдамаған, жүректерінде Мәсіхтің рақымын аялап сақтамағандар, ақымақ қыздар сияқты, өздерінің Иелерін қарсы алуға дайын емес екендерін көреді. Оларда майды табуға өз іштерінен келетін күш жоқ, сондықтан олардың өмірлері күйрейді. Бірақ егер Құдайдың Киелі Рухы сұралса, егер біз Мұса сияқты: “Маған Өзіңнің ұлылығыңды көрсет”,— деп жалбарынсақ, онда Құдайдың сүйіспеншілігі жүректерімізге төгіледі. Алтын құбырлар арқылы алтын май бізге жеткізіледі. “Күшпен де емес, қуатпен де емес, бірақ Менің Рухыммен, — дейді Өскербасы Жаратқан Ие”. Әділдік Күнінің жарқын сәулелерін қабылдау арқылы Құдайдың балалары дүниеде шамдардай жарқырайды». Review and Herald, July 20, 1897.

Ахаз теріске шығарып жатқан хабар — 1856 жылы өздеріне «жіберілген» Лаодикеяға арналған хабарды Лаодикеяның басшылығы қабылдаған болса, Мәсіхтің екінші келуімен шегіне жетер еді делінген Түн ортасындағы айқайдың хабары еді. Сонда бұл хабар қатты айқайға ұласып, Құдай халқы істі аяқтап, тыныштықта болар еді. Бірақ оның орнына, олар өздері құтқарылып шыққан құсығына қайта оралды.

Ишая мен Ахаз сабыншының танабындағы тазартылу үдерісінде тұрғандар ретінде бейнеленеді; бұл үдеріс Малахи кітабының үшінші тарауында Келісімнің Хабаршысы арқылы жүзеге асырылады. Олар Зекәрияның аянында «майдың» (яғни, бір хабардың) төгіліп жатқан жерінде рәміздік түрде орналасқан, әрі соңғы күндері Ишаяның Ахазға арналған хабары — үшінші Қасіреттің Ислам туралы хабары; ол жеті күркіректің жасырын тарихының хабары; ол сегізіншінің жетеудің қатарынан екендігі туралы хабар; ол жүзімдік туралы хабар; ол «Ақиқат» туралы хабар, мұның бәрі Иса Мәсіхтің Аянының құрамдас

бөліктері болып табылады, әрі соңғы күндері сабыншының танабы бейнелейтін тазартылуды тудырады.

Бұл сондай-ақ Миллердің іргетас тасы болғаннан бұрыштың бас тасы дәрежесіне ауысатын «жеті мезгілдің» хабары еді, өйткені ол алғашқы ақиқат болды, сондықтан ол соңғы ақиқат та болуға тиіс. 1863 жыл 1844 жылғы 22 қазанда үшінші періштенің келуімен басталған және ақырында 1856 жылы «жеті мезгілдің» нұрына жеткен тазару үдерісінің аяқталғанын белгіледі. 1844 жылы екі мың үш жүз жылдың нұры бастаманы белгіледі, ал бұл бастама ақыры екі мың бес жүз жиырма жылмен белгіленген аяқталуға алып келді. Алайда, басталу мен аяқталудағы Лаодикиялық соқырлық осы екі аянның өзара байланысын көруден бас тартады. 1863 жыл хабар ашылып берілген кезде әрдайым болатын тазару үдерісінің қорытындысын білдіреді, ал үшінші періштенің хабары 1844 жылғы 22 қазанда ашылып берілді.

1844 жылы ашылған үшінші періштенің нұры дара бір нұр емес еді; ол — Уайт қарындас «үшінші періштенің ілгерілеп бара жатқан нұры» деп атайтын нұр еді. Үшінші періштенің ілгерілеп бара жатқан нұры 1844 жылы басталып, сынақ мерзімі жабылғанға дейін ілгерілей береді; алайда ол алғаш келген кезде де, ақырында аяқталатын кезде де, үшінші періштенің белгілі бір сынақ кезеңі бар. Басталу мен аяқталудағы сол сынақ кезеңдері Даниял «білімнің артуы» деп бейнелейтін сынақтау үдерісін де білдіреді; бұл да үшінші періштенің ілгерілеп бара жатқан нұры болып табылады.

Бастапқы кезеңдегі сынау үдерісі 1844 жылы басталды, әрі ілгерілеп ашылған нұр 1856 жылы өз қорытындысына жеткенге дейін танымда арта түсті. Сынау кезеңінің бастапқы нұры мен соңғы нұры — Даниял кітабының сегізінші тарауының он үшінші және он төртінші аяттарындағы екі аян; олар адвентизмнің негізі мен орталық тірегін білдіреді.

Бірінші періштенің сынақ кезеңі 1840 жылғы 11 тамызда басталып, 1844 жылғы 19 сәуірдегі алғашқы түңілу сәтінде аяқталды. Содан кейін екінші періштенің сынақ кезеңі басталып, 1844 жылғы 22 қазанға дейін жалғасты. Сол сәтте үшінші періште келді, әрі үшінші періштенің сынақ кезеңі Лаодикиялық адвентизм 1863 жылы үшінші періштенің нұрын қабылдамай тастағанға дейін жалғасты.

Миллериттік адвентизм үшін үшінші періштенің сыналу кезеңінің бастауы да, соңы да болды, әрі бастау мен соңы бір нәрсені білдіруге тиіс, өйткені Иса әрдайым бір нәрсенің соңын сол нәрсенің басталуымен бейнелейді. Үшінші періштенің ілгерілей түсетін нұрының ашылуы Даниялдың сегізінші тарауындағы он төртінші аяттағы көріністің («march» аянының) нұры болды. Үшінші періштенің ілгерілей түсетін нұрының аяқталуы он үшінші аяттағы киелі орын мен әскердің тапталуының («chazon» аянының) нұры болды. Бұл екі аян пайғамбарлық тұрғыдан өзара астасқан.

Сонда сен жетінші айдың оныншы күні мерейтой кернейін тартқызасындар;
татуластыру күні бүкіл жерлерінде кернейдің үні естілсін. Леуіліктер 25:9.

1844 жылғы 22 қазанға, яғни Тәубеге келу күніне, шалынуы тиіс болған керней — Жубилейлік керней еді; ол жеті жылдың қасиетті айналымын бейнелейді, ал бұл жиыны екі мың бес жүз жиырма күнді құрайды. Жаратқан Ие ежелгі Израилді Уәде етілген жерге тікелей алып баруды мақсат еткен еді, бірақ олардың бүлігі соның жүзеге асуына бөгет болды. Жаратқан Ие қазіргі Израилді де Уәде етілген жерге тікелей алып баруды мақсат еткен еді, бірақ бүлік соған бөгет болды. Егер қазіргі Израил үшінші періштенің ілгерілеп ашылған нұрына мойынсұнған болса, олар дүниеге ескерту жариялар еді, әрі Жаратқан Ие жүз жылдан астам уақыт бұрын қайтып келер еді.

Осының жүзеге асуы үшін Жаратқан Ие Миллериттердің арасында бір өзгеріс жүзеге асыруы керек еді, ал бұл өзгеріс Жазбаларда Құдайдың құпиясы деп айқындалады. Егер Адвентизм үшінші періштенің ілгерілеп ашылған нұрына ерген болса, онда Мерейтойдың кернейі ақырына дейін үздіксіз шалынар еді, өйткені Құдайдың құпиясы жетінші керней үні шығатын күндерде аяқталады. Аян кітабының оныншы тарауында сол керней — Мерейтой кернейі, әрі үшінші қасіреттің де кернейі — 1844 жылғы 22 қазанда үні шыға бастады.

Сонда мен теңіздің және жердің үстінде тұрғанын көрген періште қолын көкке көтеріп, көкті және ондағы нәрселерді, жерді және ондағы нәрселерді, теңізді және ондағы нәрселерді жаратқан, мәңгілік-бақилық өмір сүретіннің атымен ант етіп: енді уақыт болмайды; бірақ жетінші періштенің даусы естілетін күндерде, ол керней тарта бастағанда, Құдайдың құпиясы Өзінің қызметшілері — пайғамбарларға жариялағанындай, тәмам болады, — деді. Аян 10:5–7.

1844 жылғы 22 қазанда басталған сынаушы тазарту үдерісі, яғни үшінші періштенің ілгерілеуші нұры, Даниял кітабының сегізінші тарауының он төртінші аятының нұрымен басталып, сол тараудың он үшінші аятының нұрымен аяқталды. Ол он төртінші аяттың жауабымен басталып, он үшінші аяттың сұрағымен аяқталды.

Сол он тоғыз жыл солтүстік пен оңтүстіктің арасындағы азамат соғысы кезінде тура Яһуданың патшасы Ахазға Ишаяның ескерту хабарының келуімен бейнеленді. Сол он тоғыз жыл солтүстіктің патшасының Израилді тұтқындыққа әкетуімен аяқталды. Сол он тоғыз жыл 1844 жылы үшінші періштенің келуінен бастап 1863 жылғы бүлікке дейінгі кезеңнің бейнесі болды. Үшінші періштенің ілгерілеп келе жатқан нұры Ишаяның хабары арқылы бейнеленді.

Сол ілгерілеп бара жатқан нұрды қабылдамай тастауы Миллерит қозғалысының аяқталуына алып келді, әрі сол сыналудың кезеңінде Филадельфиялық Миллерит Қозғалысы Лаодикея Шіркеуіне өтті. Б.з.д. 742 жылы басталған он тоғыз жыл да, 1844 жылы басталған он тоғыз жыл да, соңғы күндердегі сыналудың мен тазарту үдерісін, яғни үшінші періштенің ілгерілеп бара жатқан нұрына қатысты соңғы сыналудың кезеңін бейнелейді.

Сол соңғы сынақ үдерісінде Құдайдың құпиясы тәмам болады. Жүз қырық төрт мың — күтіп, қайта оралып, мөрленетіндер.

Куәлікті байлап қой, заңды шәкірттерімнің арасында мөрлеп бекіт. Ал мен Жақыптың үйінен жүзін жасырған Жаратқан Иені күтетін боламын, Оған үміт артамын. Міне, мен және Жаратқан Ие маған берген балаларым Сион тауында мекен етуші Әскерлер Иесінен Исраилге белгі мен ғажайып үшін берілгенбіз. Ишая 8:16–18.

Соңғы күндердегі үшінші періштенің ілгерілеп бара жатқан нұрына қатысты қорытынды сынақ кезеңі бастапқы сынақ кезеңі басталған жерде басталды. Ол Иса қолын көкке көтеріп, «енді уақыт болмайды» деп жариялаған кезде басталды. Бұл жариялау 1844 жылдың 22 қазанында, жетінші керней жетінің қасиетті циклі аяқталғанда Мерейтой жылын жариялаған кезде жүзеге асты. Жеті жылдық цикл жеті рет қайталанып, тура мағынасында қырық тоғыз жылды, немесе екі мың бес жүз жиырма күнді құрады.

1989 жыл жүз қырық төрт мыңның қозғалысындағы «ақыр заманның» уақыты болып табылады, әрі 1989 жыл 1863 жылғы бүліктен басталған бір жүз жиырма алты жылдың аяқталуын білдіреді. Жүз қырық төрт мыңның қозғалысы «ақыр заман» кезінде «жеті уақыттың» нышанымен басталды, өйткені бір жүз жиырма алты — бір мың екі жүз алпыстың оннан бірі, ал ол өз кезегінде екі мың бес жүз жиырманың жартысы.

Иса әрдайым бір істің ақырын бір істің басталуымен бейнелейді, және жүз қырық төрт мыңдық қозғалыстың басталуы да, сол қозғалыстың ақыры секілді, “жеті уақыт” деген нышанмен белгіленді. Құдайдың құпиясы аяқталатын, жетінші періштенің керней тартқан күндері Аян кітабының он бірінші тарауындағы “үш жарым” күннің аяқталуында басталды. Үшінші Қасірет те болып табылатын Жетінші Керней 2023 жылдың 7 қазанында өзінің екінші үнін шығарды, ал Құдайдың құпиясы енді, “ол өз құлдары — пайғамбарларға жариялағанындай”, аяқталып келеді. Қозғалыстың соңы да, дәл сол қозғалыстың басталуы сияқты, “жеті уақыт” деген нышанмен белгіленген.

1798 жылғы ақыр заман кезінде Құдайдың солтүстік патшалыққа қарсы қаһарының «жеті уақыты» аяқталды, ал Миллериттер қозғалысының соңында «жеті уақытпен» байланысты ақиқаттардың қабылданбай тасталуы 1863 жылғы бүлікті белгілеп берді. Иса бір нәрсенің ақырын әрдайым басқа бір нәрсенің басталуымен бейнелейді, әрі бірінші періштенің қозғалысы (Миллериттер) үшінші періштенің қозғалысын (жүз қырық төрт мыңды) бейнелейді. Екі қозғалыс та «жеті уақытпен» басталып, «жеті уақытпен» аяқталады. Мұндай нәрселерді ойдан шығара алмайсың.

Бұл зерттеуді келесі мақалада жалғастырамыз.

Жауапты қызметтердегі адамдар өзімшіл рақатқұмарлық пен ысырапшылыққа негізделген осы дүниенің қағидаларына бет бұрмауға тиіс, өйткені бұған олардың шамасы келмейді; ал шамасы келген күннің өзінде, Мәсіхке тән қағидалар бұған жол бермес еді. Көп қырлы тәлім берілуі қажет. «Ол білімді кімге үйретпек? Ілімді кімге ұқтырмақ? Сүттен айырылғандарға ма, емшектен шыққандарға ма? Өйткені өсиет үстіне өсиет, өсиет үстіне өсиет; жол үстіне жол, жол үстіне жол; мұнда аздап, онда аздап». Осылайша Жаратқан Иенің сөзі Құдай сөзіне сенетін ата-аналар арқылы балалардың алдына сабырмен ұсынылып, олардың көз алдында ұдайы сақталуға тиіс. «Өйткені Ол

осы халыққа кекеш еріндермен және бөтен тілмен сөйлейді. Ол оларға: “Шаршағанға тыныштық беретін орын — осы, сергітетін нәрсе — осы”, — деді; бірақ олар тыңдағысы келмеді. Сондықтан Жаратқан Иенің сөзі оларға өсиет үстіне өсиет, өсиет үстіне өсиет; жол үстіне жол, жол үстіне жол; мұнда аздап, онда аздап болды; мұның бәрі олардың барып, шалқасынан құлап, күйреп, тұзаққа түсіп, ұсталып қалуы үшін болды». Неліктен?—өйткені олар өздеріне келген Жаратқан Иенің сөзіне құлақ аспады.

«Бұл — тәлім алмаған, бірақ өз даналығын қастерлеп, өз ой-түсініктеріне сай әрекет етуді таңдағандар деген сөз. Ие мұндайларға сынақ береді: олар не Оның кеңесін ұстану үшін өз орындарын алуға тиіс, не одан бас тартып, өз ойларына сай әрекет етуге тиіс; сонда Ие оларды соның сөзсіз салдарына қалдырады. Біздің барлық жолдарымызда, Құдайға атқаратын барлық қызметімізде, Ол бізге: “Маған жүрегінді бер”, — дейді. Құдай қалайтыны — мойынсұнғыш, тәлім алуға бейім рух. Дұғаға оның асылдығын беретін нәрсе — оның сүйіспеншілікке толы, мойынсұнғыш жүректен шығуы.»

«Құдай Өз халқынан белгілі бір нәрселерді талап етеді; егер олар: “Мен бұл істі орындауға жүрегімді бермеймін”, — десе, Жаратқан Ие оларды көктен келетін даналықсыз, өздерінің дана деп есептелетін пайымында жүре беруге жібереді, ақырында бұл Жазба [Isaiah 28:13] орындалады. Сендер: “Мен Жаратқан Иенің басшылығына өз пайымыма үйлесетін белгілі бір шекке дейін ғана еремін”, — деп айтып, содан кейін өз ойларыңа жабысып алып, Жаратқан Иенің бейнесіне сай қалыптастырылудан бас тартпауларың керек. Мына сұрақ қойылсын: “Бұл Жаратқан Иенің еркі ме?” — деген, ал: “Бұл — дің пікірі немесе пайымы ма?” — деген емес». Testimonies to Ministers, 419.